

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ
Κονδύλη 1 • Μαρούσι • Τ.Κ. 15122
Τ: 210 8062033, 210 8062017
E: front.logos@gmail.com
www.front-logos.gr

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2014

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A 1.

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο, προστατέψτε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Να αποβάλετε την αυτοπεποίθηση, που υπάρχει (είναι) υπερβολική σε σας. Μην πιστέψετε ότι θα φροντίσει κανείς για την πατρίδα, εάν εσείς οι ίδιοι δεν φροντίσετε γι' αυτήν. Θυμηθείτε ότι κάποτε η πατρίδα βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!»

Στο Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος, ο ύπατος, καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη του αν σε μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «προτιμώ, πατέρα μου, να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλλε σ' αυτήν το εξής ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλω πως δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;».

B 1.

prope: τον υπερθετικό βαθμό	→ proxime
oribus: την ονομαστική πληθυντικού αριθμού	→ opes
nimia: τον αντίστοιχο τύπο στο συγκριτικό βαθμό	→ magis nimia
neminem: τη γενική ενικού αριθμού	→ nullius
ipsi: τη δοτική ενικού αριθμού στο θηλυκό γένος	→ ipsi
extremo: τον αντίστοιχο τύπο στο θετικό βαθμό	→ extero
discrimine: την αιτιατική πληθυντικού αριθμού	→ discrimina

nobili genere: την ονομαστική πληθυντικού αριθμού	→ nobilia genera
exercitui: την αφαιρετική πληθυντικού αριθμού	→ exercitibus
omnes: την αφαιρετική ενικού αριθμού στο θηλυκό γένος	→ omni
illa: την ονομαστική ενικού αριθμού στο ουδέτερο γένος	→ illud
pater: τη γενική πληθυντικού αριθμού	→ patrum
istae: τη γενική πληθυντικού αριθμού στο ίδιο γένος	→ istarum
te: τη δοτική πληθυντικού αριθμού στο γ' πρόσωπο	→ sibi

B 2.

habemus: το γ' πληθυντικό πρόσωπο της προστακτικής μέλλοντα στην ίδια φωνή	→ habento
cavete: το σουπίνο και στους δύο τύπους	→ cautum / cautu
tutamini: τις μετοχές όλων των χρόνων στην αιτιατική ενικού του αρσενικού γένους	→ tutantem - tutaturum - tutatum
nolite: το β' ενικό πρόσωπο της υποτακτικής παρατατικού	→ nolles
deponite: το γ' ενικό πρόσωπο της υποτακτικής παρακειμένου στην ίδια φωνή	→ deposuerit
natus: το απαρέμφατο του ενεστώτα	→ nasci
abiret: το γ' πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής μέλλοντα	→ abibunt
edixit: το β' ενικό πρόσωπο της προστακτικής ενεστώτα στην ίδια φωνή	→ edic
abstinerent: το γ' πληθυντικό πρόσωπο της υποτακτικής ενεστώτα στην ίδια φωνή	→ abstineant
mallet: το β' πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής ενεστώτα	→ mavultis
obicit: το β' ενικό πρόσωπο της υποτακτικής παρατατικού στην άλλη φωνή	→ obiceris/re
faciant: τον αντίστοιχο τύπο στην άλλη φωνή	→ fiant

Γ 1 α .

opibus → αφαιρετική οργανική του μέσου στο *confidere*

vobis →δοτική προσωπική κτητική στο *est*

neminem →υποκείμενο στο απαρέμφατο *consulturum esse* - ετεροπροσώπια

patriae (το 1^ο) → δοτική προσωπική χαριστική στο *consulturum esse*

fuisse → αντικείμενο στο ρήμα *mementote* – ειδικό απαρέμφατο

bello → αφαιρετική (τοπική) του χρόνου -χρονική στιγμή στο *praefuit*

genere → κυρίως αφαιρετική της καταγωγής στο *natus*

aliquot → επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*

cana (το 2^ο) → κατηγορούμενο στο υποκείμενο *ego* μέσω του *esse*

illi → έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *obiecit*

te → αντικείμενο στο ρήμα *faciant*

Γ 1 β .

Itaque cavete periculum

1^{ος} τρόπος → Itaque **nolite cavere** periculum.

2^{ος} τρόπος → Itaque **ne caveritis** periculum.

Γ 2 α .

«**quin calva esse nolis**» → Δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του **quin**.

Εισάγεται με το σύνδεσμο «**quin**», γιατί εξαρτάται από ρήμα αρνητικό «**non dubito**» (ρήμα που σημαίνει «δεν αμφιβάλλω ότι...»).

Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα εξάρτησης «**non dubito**».

Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενο της πρότασης εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης. Συγκεκριμένα με υποτακτική Ενεστώτα «**nolis**», γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου «**non dubito**» (σύγχρονο στο παρόν). Παρατηρείται ιδιομορφία στην Ακολουθία των Χρόνων. Η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα.

Γ 2 β .

natus → **qui natus erat** (εξαρτάται από ιστορικό χρόνο)

Is cum aliquando castris abiret → *Is aliquando castris* **abiens**

Γ 2 γ.

- **Utrum** post aliquot annos cana esse **mavis an** calva?
- **Mavisne** post aliquot annos cana esse **an** calva?
- Mavis post aliquot annos cana esse **an** calva?

Σημ. Μπορεί να τεθεί στην αρχή των ερωτήσεων η κλητική προσφώνηση «Filia».

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΚΑΡΒΕΛΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ